

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการ
การหยาเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจ
ในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาลลำปาง

ผู้เขียน นางสาวราตรี จิตรแหลม

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ ธงชัย

บทคัดย่อ

การหยาเครื่องช่วยหายใจเป็นกระบวนการสำคัญในการดูแลผู้ป่วยที่พึ่งพาเครื่องช่วยหายใจ เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยอย่างครอบคลุมเป็นองค์รวมต้องอาศัยแนวปฏิบัติทางคลินิก ในการศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก สำหรับการหยาเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจ ในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาลลำปาง ตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนตุลาคม 2554 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาลลำปาง ก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 23 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการหยาเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจพัฒนาขึ้นโดย นวรัตน์ เครืออยู่, ราตรี จิตรแหลม, สิริอร โมลี, และ สมภพ มหัทธนพรค (2553) และ 2) แบบบันทึกผลลัพธ์ ประกอบด้วย ระยะเวลาที่ใช้ในการหยาเครื่องช่วยหายใจและจำนวนวันในการใช้เครื่องช่วยหายใจ การศึกษาอิงกรอบแนวคิดการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิชาชีพด้านการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ (NHMRC, 1999) ประเทศออสเตรเลีย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่ามัธยฐานของระยะเวลาที่ใช้ในการหยาเครื่องช่วยหายใจของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 129.88 ชั่วโมง

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจก่อนมีการใช้
แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 175 ชั่วโมง

2. ค่ามัธยฐานของจำนวนวันในการใช้เครื่องช่วยหายใจของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการ
รักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 15.50 วัน
ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติ
ทางคลินิก เท่ากับ 18 วัน

จากผลการศึกษาชี้ชัดว่า การนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการหยาเครื่องช่วยหายใจ
ในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยพึ่งพา
เครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลลำปางทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ดังนั้นควรมี
การบูรณาการให้แนวปฏิบัติทางคลินิกเป็นกิจกรรมในงานประจำของการดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพา
เครื่องช่วยหายใจ

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Liberation from Mechanical Ventilation Among Ventilator Dependents in Respiratory Care Unit, Lampang Hospital
Author	Miss Ratri Jitlam
Degree	Master of Nursing Science (Adult Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Chaweewan Thongchai

ABSTRACT

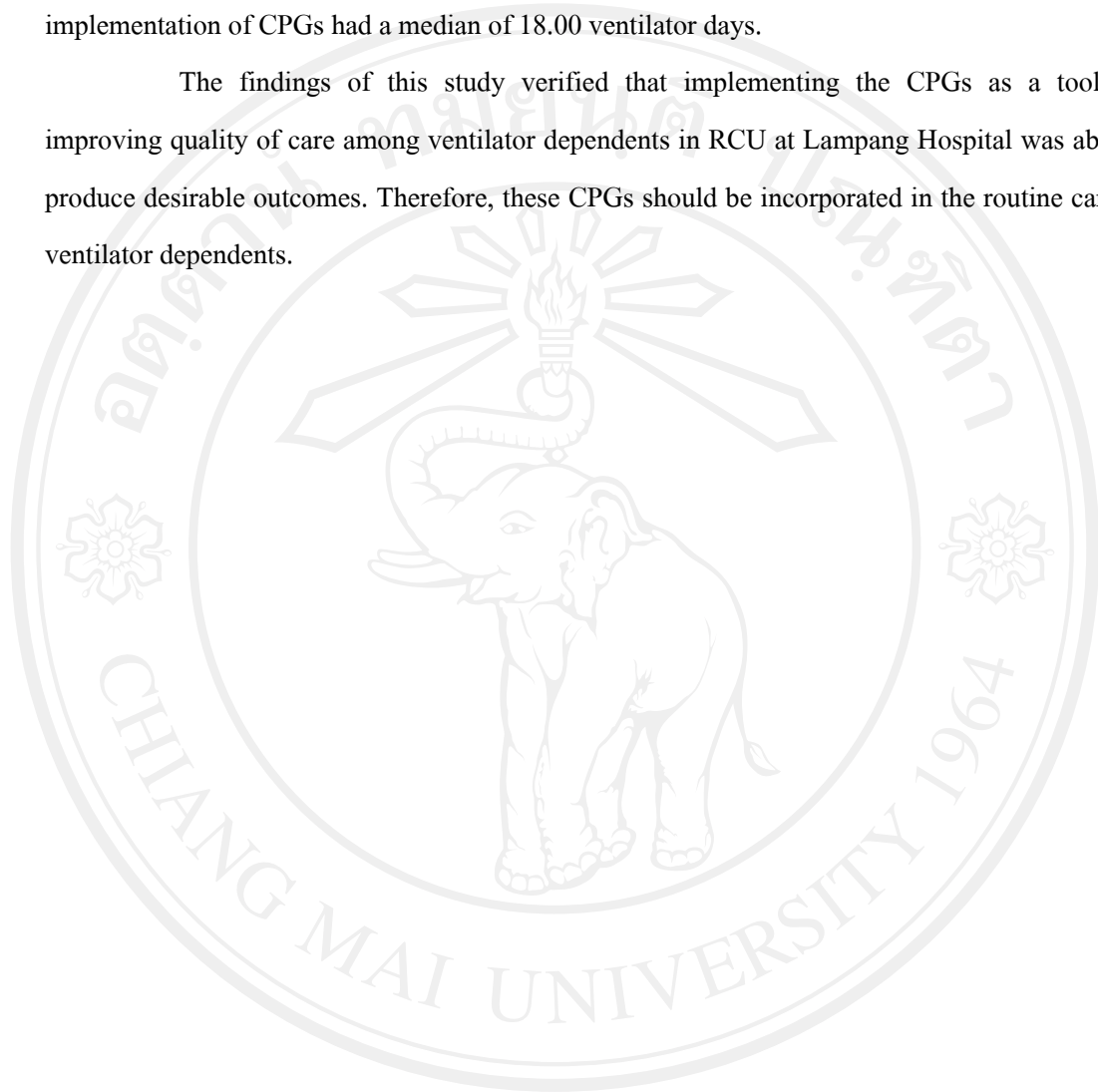
Liberating mechanical ventilation is a vital process for caring for ventilator dependents. To ensure comprehensive and holistic care, clinical practice guidelines (CPGs) are needed. The purpose of this operations study was to determine the effectiveness of implementing CPGs for liberation from mechanical ventilation among ventilator dependents in the Respiratory Care Unit (RCU) at Lampang Hospital during March to October 2011. Subjects included 23 ventilator dependents who were confined in the RCU before implementing CPGs and 26 ventilator dependents who were confined in the RCU after implementing CPGs. The instruments consisted of 1) CPGs for liberation from mechanical ventilation among ventilator dependents in the intensive care unit, developed by Khruayoo, Jitlam, Molee, Mahatthanaphak (2010) and 2) an outcome evaluation form which included weaning time and ventilator days. The study was based on a framework of implementing clinical practice guidelines of the Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data analysis was done using descriptive statistics.

The findings revealed that:

1. The median weaning time among subjects who were confined in the RCU after implementation of CPGs was 129.88 hours, while subjects who were confined in the RCU before implementation of CPGs showed a median weaning time of 175.00 hours.

2. The median ventilator days among subjects who were confined in the RCU after implementation of CPGs was 15.50 days, while subjects who were confined in the RCU before implementation of CPGs had a median of 18.00 ventilator days.

The findings of this study verified that implementing the CPGs as a tool for improving quality of care among ventilator dependents in RCU at Lampang Hospital was able to produce desirable outcomes. Therefore, these CPGs should be incorporated in the routine care of ventilator dependents.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved